

GÓP GIÓ THÀNH BẢO

Việt Nhân

I.- Vào Đề

Câu Tục ngữ “ **Góp gió thành Bão** “ do Tiến sĩ Nguyễn Đình Thắng nêu lên trên mạng BPSOS có nghĩa tựa tựa như câu “ **Tích Tiểu thành Đại** “, nhưng ý nghĩa thì sâu xa hơn. Gió thì Tiểu (nhỏ), mà Bão thì Đại (to), muốn Đại thì phải ra công tích Tiểu, nghĩa là phải làm từng cái Nhỏ góp lại làm Một cho To.

Muốn có cái Đại thuộc phạm vi Gia đình thì mọi người trong nhà vui lòng đều tay đóng góp cho công việc Gia đình. Muốn có cái Đại thuộc phạm vi Quốc Gia thì phải toàn dân chung Lòng chung Trí, chung Sức tham gia. Muốn ra công đóng góp hay hăng hái tham gia thì phải có sự Đồng Tâm hiệp lực của mọi người. Công việc Đóng góp thuộc lực Ngoại khởi, Đồng Tâm hiệp lực thuộc động cơ Nội khởi nơi từng người . Có lực nội khởi mới hoàn thành công việc ngoại khởi được, công việc đó gọi là “ Hợp Nội Ngoại chi Đạo “

Vậy động cơ nào giúp mọi người vui lòng bắt tay vào công việc chung, đó là ý muốn cùng nhau đạt tới một Mục tiêu cao đẹp chung.

Mục tiêu tốt đẹp của Gia đình là biến Gia Đình thành một Tổ Ấm, nền tảng của đời sống hạnh phúc, trong đó mọi người đều có nhiệm vụ và quyền lợi tương xứng. Muốn duy trì gia đình luôn được thuận hòa thì phải có tiêu chuẩn liên kết chung, đó là Tình yêu thương nhau, và biết cách ăn ở công bằng với nhau.

Mục tiêu của Quốc gia là xây dựng một xã hội trong đó mọi người đều có cơm no áo ấm và đời sống yên vui. Phải có tinh thần Gia đình mới xây nổi gia đình, phải có tinh thần Quốc gia thì mới dựng nổi Quốc gia, chứ đem tinh thần phe nhóm, khôn vặt xẻ lẻ thì hỏng việc chung. Tuy Quốc gia đã có luật pháp để bảo vệ lẽ công bằng cho mọi người, nhưng căn bản là mỗi người phải ý thức tự ý giữ mình để khỏi phạm pháp luật thì xã hội mới yên, chỉ có pháp luật thôi thì không đủ.

Xã hội Việt Nam được xây dựng trên nền tảng Gia Đình, đây là lối phân công trách nhiệm cho từng đơn vị nhỏ của một Quốc gia. Muốn xây dựng Nước được thái bình thịnh trị thì trước tiên phải lo xây dựng nền tảng Gia đình, muốn biến Gia đình thành Tổ ấm thì mọi người phải trau dồi cho đủ Tư cách và Khả năng làm Chủ lấy gia đình, mỗi người phải biết hành xử đúng cương vị làm Chủ của mình: Tôn trọng, Yêu thương và hành xử công bằng với nhau. Vì ai ai cũng bắt toàn, nên cần phải có lòng Bao dung hay Tha thứ cho nhau, để khi phạm lỗi làm không chia xa nhau. Công việc của mỗi người phải sống, phải sinh hoạt (Học và Hành) cho đạt mục tiêu, được như vậy gọi là Tu thân, vừa học vừa làm. Đó là lộ đồ: Tu, Tề, Trị Bình của Tổ tiên xưa.

Đó là công việc được bắt đầu từ khi lập Quốc, nhưng Quốc đã lập lâu ngày, đã bị Thù trong kẻ cả đa số trong chúng ta “ vô cảm “ vì thiếu Tình Yêu và “ vô trách nhiệm “ do thiếu Lý công chính “, và Giặc ngoài do Tàu bành trướng Và Tây thực dân áp bức bóc

lột, làm cho đất nước tan tành, nên phải lập lại, tuy hình thức có khác nhưng cũng không thể bỏ Gốc làm Ngọn cho mau được, vì cái gì “ dễ đến thì dễ đi “.

Ta không thể tránh nan đề Xã hội ngày nay là tệ nạn quá Bất công, nên sinh ra rối loạn, khiến cho đa số nhân dân trường kỳ khổ đau, do một thiểu số quá Bất nhân, áp bức và bóc lột dân chúng.

Cái nguyên nhân sâu xa là do Hán Nho bá đạo ngày xưa, Trung cộng ngày nay cũng như Thực dân Pháp đã giam hãm nhân dân chúng ta trong nghèo khó trở thành ngu dốt, do “ Cái khó bó cái khôn “, hệ quả kéo theo là “ Bần cùng sinh đạo tặc “, khiến đa số con dân Việt hết là Tiên là Rồng, mà đã biến chất thành Quỷ thành Rắn, do đó xé nát Bọc Ấu Cơ Tổ mẫu, coi nhẹ Tình Đồng bào. Tình Đồng bào là Quốc bảo muôn đời nay, bỏ Hồn Dân tộc đi là Tổ quốc lâm nguy.

Trong quốc gia chúng ta, CSVN thì coi một số đồng bào là kẻ thù, đa phần còn lại là Nô lệ. Còn đa số người Quốc gia thì Tình Nghĩa cũng không còn mặn nồng, tuy chưa đến nỗi xa lạ, còn nhận nhau là đồng hương, nhưng chút keo sơn gắn bó còn lại cũng đã không còn bao nhiêu chất dính ! Nhân dân không còn là một khối đồng nhất như hạt nếp dính chặt với nhau trong bánh Dầy bánh Chung, mà đa phần đã trở nên những hạt com nguội rời nhau!

II.- Nguồn gốc Nan đề

Nói một cách tổng quát đa số chúng ta đã “ mất ý thức “ về chính mỗi con Người chúng ta, về Gia đình và Đất nước chúng ta, tuy xác còn là da vàng mũi tẹt Việt Nam, nhưng Hồn thì phần nào đã là Tàu, là Tây, là Nga, là Mỹ. . ., thật ra không phải là “ Hồn linh “ của người ta mà là “ Xác lạ “ bên ngoài, được nhận làm làm “ Hồn mình “, lấy vật chất lấy Duy Lý thay Tình người, do đó mà không nhận ra nhau, nhìn Đồng bào với cặp mắt xa lạ, đó là vì “ Dị khí nên tương thù “. Nói cách khác một phần đã bị Lạc Hồn, Hồn đây là Hồn Thiêng Sông Núi, tức là Nhân (Mẹ Non Nhân), Trí (Cha Nước Trí) : Có Nhân thì biết kính trọng và yêu thương nhau, có Trí thì biết ăn ở công bằng mà sống Hoà với nhau, sống kiên trì theo Nhân, Trí thì đạt đức Dững. Có Dững thì mới đủ nội lực để dựng Nước và giữ Nước. Mất ý thức làm Chủ, cũng như mất Dững khí làm Người thì tan Nhà nát Nước.

Nhiều người cho Tiên Rồng là chuyện hoang đường, Vua Tự Đức cho là “ chuyện trâu ma thần rắn “, có Vị nữ Mục tử của một tôn giáo lên TV, viển dẫn Thánh Kinh, bảo Rồng có nguồn gốc từ Rắn, không hiểu từ Rắn qua Rồng phải tu luyện suốt đời, phải thăng hoa cuộc sống để hóa Long cho lý trí được chu tri, chứ đâu là quỷ Satan. Vị Mục sư khuyên khi gặp hình Rồng đâu là xua đuổi đó với hy vọng tránh Satan cho được bình yên, nhưng Satan đã phục sẵn trong mỗi người làm sao mà tránh. Vì quên Gốc Dân tộc, không còn hiểu Rồng là biểu tượng của Cương thuộc Lý trí, và Tiên là biểu tượng của Nhu thuộc Tình cảm, mà Văn hoá Tổ tiên là Cương Nhu giao thoa hài hòa, cũng như “Tình Lý hòa hai, như Thuận Vợ thuận Chồng” của Việt, hay Đại Đạo Âm Dương hoà “ của Nho, hay “ Hiền lành như Bò câu và khôn ngoan như Rắn trong Thánh Kinh hay Thiện và Ác luôn mai phục trong mỗi con người. Các cặp đối cực như Tiên / Rồng, Nhu / Cương, Vợ / Chồng, Bò câu / Rắn, Thiện / Ác đều là cặp đối cực của Dịch lý, là nguồn sinh sinh hoá của Vũ trụ.

Tiên Rồng là Hồn Thiêng Sông Núi tức là Nhân Nghĩa, Lạc Nhân là mắt Nhân Tính là mắt Tình Người, Lạc Nghĩa thuộc Lý thì phiến diện, thì thiếu cận giống như người mù sờ voi. Đây là nguồn gốc của Quốc nạn Phân hoá.

Tuy phải học hỏi người ngoài, nhưng nếu quên bảo vệ “ Gốc cổ thụ cao quý “ này thì Dân tộc bị phân hoá tan tành như ngày nay.

Nhắc tới những giá trị này thì nhiều người dè bĩu, cho là quê mùa lạc hậu, cho đã lỗi thời, thật ra Nhân, Trí Dũng không bao giờ lạc hậu và cũng không thể thiếu trong đời sống con Người, chỉ những ai từ bỏ Lòng Nhân (Tâm), mà ăn ở bất Công (Trí) với nhau thì mới gây ra đại nạn.

Mọi sự tốt xấu trên đời đều do con Người làm ra, muốn sửa xã hội Bất Công thì chúng ta phải cùng giúp nhau sửa lại cái tật xấu trong con Người mình cũng như những người trong cộng đồng của chúng ta:

Nguyên nhân là Lòng con Người đã trở nên Bất Nhân Vì Trí đoản nên con Người đã xúi quẩy chính mình làm chuyện Bất Công.

Chúng ta không thể viện lý do gì mà tránh né vấn đề, nếu chúng ta thực tâm muốn làm việc Nhà việc Nước cho được ổn định. Nếu Lòng dạ chúng ta còn đầy Tham Sân, Si, đầy Hận thù, Trí chúng ta còn rắc tiểu Danh tiểu Lợi thì làm sao mà lo được việc nước ngày nay quá khó khăn và lớn lao. Chúng ta không thể làm công việc tốt khi còn tiểu Tâm, tiểu Trí, thiếu tinh thần Dân tộc, chúng ta không thể xây dựng Quốc gia khi chúng ta còn nặng lòng phe nhóm, chúng ta không thể xây dựng Xã hội Hòa bình khi trong lòng còn âm ỉ lửa Chiến tranh! Trong thời kỳ Thượng hạ giao tranh lợi này, chắc có vị bảo chúng tôi là người bất bình thường, vì không manh mung làm sao mà sống!

Cứ nhìn vào Xã hội Hoà kỳ với con mắt tinh tế một chút thì chúng ta sẽ thấy Lòng rộng Trí sâu của Tổ phụ nhân dân Hoa Kỳ ra sao? Lễ công bằng đã bao trùm hết mọi ngõ ngách trong các Cơ chế xã hội, mọi thứ từ nhỏ tới lớn đều được luật pháp hóa rõ ràng đầu vào đây. Chỉ có lòng lòng Nhân ái và Bao dung mới có thể duy trì được tinh thần Thượng tôn pháp luật!. Đừng có làm chỉ có tinh thần Thượng tôn pháp luật (chỉ là Lễ công bằng Tương đối) là đủ, mà coi nhẹ hay bỏ quên nguồn Gốc Nhân ái Bao dung. Cái vĩ đại của đất nước Hoa kỳ là ở Nền tảng Bác ái, Công bằng này, những hình thức đồ sộ chỉ là cái Ngọn bên Ngoài, mắt Gốc thì chết Ngọn.

Nếu bây giờ cứ giao nước Hoa kỳ cho những người thiếu lòng Nhân ái và Bao dung thì chẳng mấy chốc mọi sự sẽ tan tành ngay!

Trong phong trào tranh đấu xây dựng Chế độ Dân chủ cho Đất nước, nhiều vị cổ võ cho chế độ Pháp trị, mà chẳng đề cập đến nền tảng của Chế độ: Nhân ái và Bao dung, hay Bác ái với Tha thứ hay Từ bi với Hỷ xả thì chỉ là một chế độ có Ngọn mà mắt Gốc. Bỏ Gốc này là nguyên nhân của nạn Bất công xã hội lan tràn!

Cái may mắn của đất nước chúng ta là: Đối với Nho giáo thì cả văn gia và chất gia đều có chung giá trị Nhân ái, Công chính và bao Dung, (Hay Nhân Trí, Dũng) Phật giáo thì Bi, Trí, Dũng, Kitô giáo thì có Bác ái, Công bằng và Tha thứ, các tôn giáo khác cũng không khác. Tất cả đều bắt nguồn từ Tiềm thức Cộng thông của Nhân loại qua Ba Sơ nguyên tượng: Tình cảm bao la của người Mẹ (Nguyên lý Mẹ), Mối Tình keo sơn gắn bó giữa Vợ Chồng và Mối giao liên Hoà xử thế giữa mọi người, do đó mà điểm Đông quy

của toàn dân ta có thể nói gọn lại là “ Chí Nhân và Đại Nghĩa “. Có Đồng quy vào Nhân Nghĩa thì mới có đủ Nội lực giúp nhau Thù đồ trên con đường Nhân Nghĩa mà xây Nhà dựng Nước. Đó mới là nền tảng, là Chủ đạo của Quốc gia, được gọi là Chính lược. Xin lỗi đừng có phiền lòng vì việc nói lặp khó nghe, vì khi không sống theo Nhân Nghĩa thì chúng ta không còn là Người nữa, phỏng có vấn đề nào quan trọng hơn mà bàn!

III.- Chính lược Quốc gia

Để khỏi ngộ nhân chúng tôi xin minh xác: Là người làm văn hoá chúng tôi chỉ có thể bàn về Chính lược tức là Chủ đạo Quốc gia, còn về Chiến lược và Chiến thuật cứu nước và dựng nước thì thuộc phạm vi của các nhà làm Chính trị, vì có nắm được tình hình cụ thể Đất nước gồm cả Trong cũng như Ngoài nước mới vạch kế hoạch cụ thể từng bước được.

Câu “ Góp Gió thành bão “ gọi cho ta một vài ý tưởng về lộ đồ của Dân Tộc hôm nay. Tại sao phải góp Gió? Vì các ngọn gió có hội tụ về một hướng thì mới gây ra sức mạnh của cơn bão táp. Các ngọn gió từ áp suất cao, nhờ có chỗ áp suất thấp mới cùng tuôn về một hướng, góp chung thành sức bão được, nghĩa là lấy cao bù vào thấp, lấy nhiều bù ít, sao cho được tương đối công bằng mà thôi. Xã hội bất công chúng ta đang cần ngọn gió lành đó.

Dân tộc chúng ta ngày nay đã phân tán ra khắp thế giới với những tư tưởng khác nhau, với những nếp sống với niềm tin khác nhau, với những tôn giáo khác nhau, những đảng phái khác nhau, các trường phái khác nhau, mỗi thành phần đều có Lý riêng của mình, rất khó thông cảm và đồng ý với nhau với nhau về vấn đề chung, chỉ có cùng nhau quay về Gốc Đồng bào của dân tộc thì mới mong thông cảm nhau được, khi đó mới chung Lòng, chung Trí, chung Sức xây dựng một xã hội tương đối công bằng thì mới ổn định.. Gốc của Quốc gia là Nhân Nghĩa, quay về với cuộc sống Nhân Nghĩa để thực thi việc Nhân Nghĩa hầu cũng cố lại Gia đình và Xã hội để thực hiện Chính Nghĩa quốc gia, có thể thì mới mong giải trừ được Quốc nạn Bất công.

Nhân là Lòng kính trọng, yêu thương và Bao dung nhau để đoàn kết với nhau
Nghĩa là bốn phận phải sống hai chiều, hành xử công bằng với nhau hay “ Phải Người phải Ta “ mà sống Hòa với nhau thì gia đình mới yên nước mới ổn được.

Ngoài bốn phận sống hai chiều với nhau, Nghĩa còn một nghĩa khác là phải linh động tùy theo từng người, từng trường hợp, từng hoàn cảnh mà đối xử thích hợp với nhau, mới hòa với nhau được, nên Nghĩa còn có một nghĩa khác: “ Nghĩa giả nghi dã: Nghĩa là biết thích nghi ” với mọi tình huống mới được. Sống trọn hảo theo lối thích nghi này cũng khó như chuyen lên Trời.

Phải có Lòng Rộng mà Bao dung nhau và Trí sâu, tránh tình trạng phiền diện gây chia ly, thì mới hoàn thành được cái Nghĩa làm người.

Khi toàn dân cùng giúp nhau sống theo Nhân Nghĩa, thì mỗi tình thân nối kết đồng bào với nhau trở nên thấm thiết, tạo ra môi trường sống sung mãn hài hòa. Đây là nguồn Nội lực của toàn dân, không có gì thay thế được, không bạo lực nào có thể đánh bại, luật pháp ép buộc không bao giờ đem lại kết quả như vậy! Xin đừng có khinh lờn, việc sống theo (Học và Hành) Nhân Nghĩa này vô cùng khó khăn, nó vừa thực tế lại vừa siêu

phàm. Hàng ngày mọi người phải làm những việc nhỏ nhặt cần thiết để góp nhặt lại thành cái lớn mà vươn lên những giá trị cao siêu phàm, khi toàn dân giúp nhau hoàn thành được sự nghiệp này, thì không những cuộc sống trong xã hội được đầy sinh khí, sinh thú, mà việc lên Trời ngày sau cũng có phần bảo đảm.

Nói tắt lại, Sống theo Nhân Nghĩa là lối sống tự giác, tự ý thì mới có tác dụng, nhưng thử hỏi trong cộng đồng có được bao nhiêu người như thế, mà trong khi sống chung thì sự hoà là điều tối thiết, để được hoà thì chỉ có cách tự mình sống công bằng làm gương rồi khuyến khích người khác cùng làm theo, nếu họ không vui lòng làm thì mình bó tay, chỉ đợi đến khi họ phạm lỗi thì dùng luật mà phân xử. Vì vậy mà nhân loại xưa nay dễ đi vào lối pháp trị, độc tài ! Ngoài ra nếu tạo được phong trào khuyến khích nhau ăn ở cho trọn Tình vẹn Lý thì may ra có tác dụng.

IV.- Chính lược về chiến lược

Trong Bình Ngô đại cáo, Vua Lê Thái tổ đã tuyên bố về chính nghĩa Quốc gia: Rằng là Đối Nội thì phải dùng Nhân Nghĩa để giúp đời sống nhân dân được yên, còn đối Ngoại thì toàn Quân cũng phải cùng nhau dùng sức mạnh của Nhân Nghĩa mà trừ khử giặc “ Tham tàn và Cường bạo “ Bắc phương.

“ Việc Nhân Nghĩa cốt để yên Dân
Quân điều phạt chỉ vì trừ Bạo. . .”
(Bình Ngô đại cáo. Nguyễn Trãi)

Đây là giai đoạn toàn dân chống với giặc ngoại xâm nhà Minh của Tàu, ngày nay thì tình trạng đã khác đi nhiều, nên:

Có phục hoạt được Nhân Nghĩa để yên Dân, thì Toàn Dân mới đủ Nội lực cùng nhau trừ Bạo. Bạo ngày nay gồm cả Thù Trong lẫn Giặc ngoài cấu kết với nhau. Đây là hai lực lượng hung hiểm và gian manh nhất trên thế giới. Đó là đảng bán nước hại dân CSVN, và kẻ thù truyền kiếp Bắc phương, nên công việc trừ bạo gặp phải nhiều khó khăn. Nếu toàn dân không trau dồi Nội lực thì không đủ Trí Lực đánh bại kẻ thù cũng như sau đó không thể xây dựng Nước thành công.

V.- Chính lược về Chiến thuật.

Tôn Tử có nói: “ Tri kỹ tri bỉ, bách chiến bách thắng: Biết mình biết người, trăm trận trăm thắng.”

1.- Biết Mình

Biết gì về Mình đây? Thưa, Tình trạng Nhân dân Việt Nam ngày nay đã bị phân hoá rất phức tạp, khó có cái nhìn cho chính xác, nhưng đại quan ta có thể có vài nét sơ sài.

Trước tiên là thành phần Tôn giáo, chúng ta có nhiều Tôn giáo, những Tôn giáo lớn thì có Phật giáo, Công giáo, Tin Lành, Cao Đài, Hòa Hảo. . .

Các Tôn giáo là nơi đào luyện những giá trị cao cả, nói gọn là giúp các tín đồ trau dồi Lòng Yêu thương Người và ăn ở Công bằng với nhau để giúp mọi người sống Hòa với nhau, khi đã hoà với nhau thì không có việc gì mà không làm nổi.

Khốn thay, các Tôn giáo đã bị phân hoá nặng nề, một số CSVN thâm nhập vào giáo hội đóng vai trò lãnh đạo tôn giáo để hòng phủ nhận giáo hội truyền thống, còn đa số thì bị uy hiếp, bị gài bẫy, nên trước tình trạng con người xuống cấp, nước nhà lâm nguy, các vị đều bó tay, lý do chính là vì quá chuộng hình thức, quên nội dung, nên thiếu nội lực.

Khi không còn “*Hiền lành như bò cày*” thì mất hết dũng lực, hết còn vô úy, lúc không “*khôn ngoan như rắn*” thì bị sự gian trá bủa vây, nên đành phải thủ thế khôn ngoan “*Im lặng là vàng*”, không còn dám đứng tới sự thực đáng cay của dân tộc. Đạo chỉ còn lại cái vỏ hoành tráng để tự dối mình là “*Tốt Đạo Đẹp Đời*”: . Tuy còn một số ít đã can đảm đứng lên quyết liệt đấu tranh cho nền Dân Chủ Tự do, nhưng vẫn chưa lay chuyển được tình thế, vì chưa cố võ được số đông. Cái nguy nan và cái nhục của đất nước là các đảng bậc đã lạc nẻo nguồn sống Tâm linh, nên run sợ trước những đòn thù thâm ác của CSVN.

Còn các vị trí thức thì mặc nhiên coi như cùng phe, nhưng thực ra đã có quá nhiều phái, phái nào cũng hay cũng giỏi cả, không thể ngồi lại với nhau làm việc chung, chỉ từng nhóm bàn những chuyện trên trời dưới đất, tránh xa con người khốn khổ, đất nước điêu linh, tránh xa những thực tế gây ra Quốc nạn và quốc nhục, cứ an tâm làm những việc không đứng tới chính trị, không đứng tới ai cho được yên thân!

Hai lốc máy đầu tàu của quốc gia thiếu xăng nhớt này còn thản nhiên nằm ì bất động

Tuy thế, nhưng trong hàng ngũ Tôn giáo và trí thức, trong một ít đảng phái vẫn có một số vị đã phát động phong trào đấu tranh cho Nhân quyền, cho nền Dân chủ, Tự do cho VN, tuy chưa được cổ xúy thành phong trào rộng lớn, nhưng là những mối lửa mới nhen đã bén, không thể dập tắt, không chóng thì chầy sẽ làm bùng nổ cuộc cách mạng, một phần là do Chính nghĩa, phần lớn hơn là do chính sự hung hăng của Tàu cộng và sự bạo tàn của CSVN giúp thêm.

Đa số các Đảng phái về mặt ngoài xem ra còn bề tấc chưa có chiến lược và chiến thuật đấu tranh, đang còn chạy quanh. Nhân lực và Nội lực còn đang yếu kém. Còn mặt trong thì chưa rõ.

Một số **Thanh niên** nay đã nhập cuộc, họ rất nhạy cảm và can trường, lực lượng này ngày càng đông, đây là lực lượng trụ cột đáng kể, nhưng họ lại chưa có đường lối thông suốt và kinh nghiệm đấu tranh đường dài..

Còn **đại đa số dân chúng** phần đông nghèo khổ thì mãi lo cơm áo, phần khác theo đóm CSVN ăn được chút tàn, cuộc sống khá hơn thì mãi lo dành dật và chơi bời đàng điếm.

Thiết nghĩ, các thành phần nhân dân còn như các ngọn gió bốn phương chưa thể quy tụ về một hướng chung, chỉ có Tình Nghĩa Đồng bào mới giúp họ đồng quy được mà thôi.

2.- Biết Giặc

Còn về **phía Địch** thì nguyên nhân sâu xa là ở tại kẻ thù truyền kiếp Tàu, từ Thời Hiên Viên Hoàng Đế tới thời Trung cộng là một đế quốc phong kiến đã đô hộ VN hơn 1000 năm, sau đó đem đại quân xâm lấn Việt Nam tới 7 lần, lần nào cũng bị bại nhục. Đến năm 1949 thì Trung cộng ra đời. Trung Cộng là con hợp hôn của tinh thần “*Phong kiến Tham tàn Cờng bạo*” Đông phương và “*tổ chức đại Bịp gian manh Quốc tế CS Tây phương*” nên vô cùng hung hiểm. Tuồng nào theo tập nấy, được thôi thúc bởi lòng gian

tham, CSVN hồng hộc đi theo Nga, theo Tàu, bỏ gốc Tổ tiên, tôn đồ tế Mác – Mao làm Tổ sư, nhận kẻ thù truyền kiếp làm bạn thân “ Mối hờ rãng lạnh “ . . . !

Sau chiến dịch biên giới năm 1951, sự giao thông giữa Tàu Việt được dễ dàng, VC bị Tàu gài cho vào bẫy Quốc tế. Đã hơn 4000 năm Tàu mưu tâm xâm chiếm và đồng hóa VN không thể nào thực hiện nổi, nay Trung Cộng dùng mồi “ Quyền, Tiền, Tình “ đưa CSVN vào bẫy rồi dùng tay CSVN tiêu diệt cho hết Hạ tầng Cơ sở và Thượng tầng Kiến trúc của VN. Tàu đã quá nhân mãn, chẳng cần nô lệ, mà chỉ cần vị trí sinh tử chiến lược VN để bành trướng mà thôi, nên mưu tâm diệt chủng cho được dân tộc VN!

Những cuộc đấu tranh chính trị, Giảm tô giảm tức, Cải cách ruộng đất, cải tiến Công thương nghiệp, đến phong trào trăm hoa đua nở năm 1956, bắt dân miền Bắc làm ăn tập thể . . là bước khởi đầu tàn thực.

Tiếp theo sau 1975 là những trại tù cải tạo, đuổi dân đi vùng Kinh tế mới. . . để diệt cho hết sinh lực miền Nam, tất cả hoạt động đều có mục đích cào bằng mọi thứ của VN.

V.C. tưởng là xây dựng Thiên đàng trần gian, mà thực chất là thi hành chính sách tận diệt dân tộc VN của Tàu mà không hay, nên cam tâm cúc cung tận tụy cho Thiên triều để tuân hành những tội ác thiên sâu địa thẳm, hầu diệt cho hết các nhân vật tinh hoa của con người và nền tảng xã hội VN: CSVN giết hại các nhà ái quốc như người đầu đàn Phan Bội Châu, các lãnh tụ các đảng phái chính trị, những trí thức yêu nước, những người địa chủ trong nông nghiệp, những công thương gia, trước tiên là của miền Bắc , sau 1975 là thành phần Quân, Cán Chánh của miền Nam.

Hiểm nhất là nguy tạo ra hai cuộc chiến: Chiến tranh chống Pháp và cuộc chiến “ Sinh Bắc tử Nam “ không cần thiết để mượn bom đạn Tư bản và CS hầu tiêu diệt bớt thành phần thanh niên cột trụ của Việt Nam. Qua Phong trào của cái gọi là cách mạng vô sản chuyên chính, CSVN ra sức đốt sách, phá hoại thuần phong mỹ tục, phá hủy nền Văn hoá, tước đoạt quyền tư hữu và tự do của nhân dân, đây là nguồn gốc tạo ra nạn dân oan từ mấy chục năm nay, bây giờ đã đạt tới cực điểm. Tất cả chỉ có mục đích là diệt cho hết Nội lực của nhân dân VN. Qua thời gian dài hàng ngàn năm, người Tàu đã nhận rõ yếu tố này đã giúp VN giữ vững nền Độc lập VN gần 5000 năm, nay dùng Vòng Kim Cô (tức mồi như 3 công: Quyền, Tiền và Tình) để buộc “Đỉnh cao trí tuệ “ CSVN âm thầm thực hiện cho khỏi lộ liễu.

Đến khi CSVN nhận ra người bạn “ Mối hờ rãng lạnh “ chính là “ kẻ thù truyền kiếp “ thì vòng Kim Cô Tàu đã xiết chặt vào cổ rồi. Ngày nay cứ một lần xiết cổ là một lần đảng CSVN dâng hiến lần tất cả những vị trí chiến lược cả ba mặt của đất nước cho Tàu, cho gài những người thân Tàu xâm nhập vào mọi cơ chế xã hội để khống chế VN, đây là một cuộc xâm lăng không tiếng súng. Những người trong Trung Ương đảng CSVN đâu có biết rằng, họ chỉ là những con chó rom do Tàu bện ra, khi cúng tế ván bài Tàn thực xong, thì Thầy cúng Tàu đem chó rom ra thiêu rụi hết! Gương vua Lê Chiêu Thống, Trần Ích Tắc xưa kia còn tỏ mồn một ra đó! Những người trong Trung ương đảng CSVN đừng có mơ hảo giác mê Thái Thú! Trong hơn 60 năm nay, CSVN đã thực hiện được nhiều phần của âm mưu tàn thực đen tối ấy . Nhưng Thiên bắt dung gian, vì chưa đậu ông Nghè Tàu cộng đã đê hàng Tổng, nên nay cả quan thầy Tàu cộng và nô tì Việt cộng đang bị vây khốn nhiều bề!

3.- Lý do Bách Chiến

Từ ngàn xưa tới nay các nhà cầm quyền Tàu đều thừa tự nền Văn hoá Du mục, là nền Văn hoá bạo động, gây chiến tranh, cướp bóc và bành trướng, nhưng cái miêng cứ luôn cao rao Hoà bình, mặt trái thì diệt Khổng giáo cho tận nền lương tâm, mà mặt phải thì lại bỏ tiền dân đi xây tượng Khổng khắp nơi làm áo giáp che thân! Có ai mà tin CS được! CSVN là bàn tay nối dài của Trung cộng là thứ cầm quyền hung ác chưa từng thấy! Xin nhắc rằng nhân dân Tàu đa số đều thuộc chủng Việt, họ thuộc nền Văn hoá nông nghiệp, đều là anh em, chỉ có nhà cầm quyền Tàu từ xưa tới nay là lũ Tham tàn hung hiểm! Đọc sử Việt từ thời Hiên Viên hoàng đế tới các nhà Tần, Hán, Tấn, Tùy, Đường, Tống, Nguyên, Minh, Thanh, tới Trung cộng thì rõ.

1.- Ta hãy đọc một đoạn về sự gian ác của nhà Minh:

“ Quân cường Minh đã thừa cơ tứ ngược,
Bọn gian tà còn bán nước cầu vinh,
Nướng dân đen trên ngọn lửa hung tàn,
Vùi con đỏ xuống dưới hầm tai vạ.
Chước dối đủ muôn nghìn khoé,
Ác chứa ngót hai mươi năm.
Bại nhân nghĩa nát cả càn khôn,
Nặng khóa liêm vết không sơn trạch,
Nào lên rừng đào mỏ, nào xuống biển mò châu,
Nào hồ bẫy hươu đen, nào lưới dò chim trắng,
Tàn hại cả côn trùng thảo mộc,
Nheo nhóc thay! quan quả diên liên,
Kẻ há miệng, đưa nhe răng, máu mỡ bấy! no nê chưa chán,
Nay xây nhà, mai đắp đất, chân tay nào phục dịch cho vừa,
Nặng nề về những nỗi phu phen,
Bất bớ mất cả nghề canh cửi.
Độc ác thay! trúc rừng không ghi hết tội,
Dơ bẩn thay! nước bể khôn rửa sạch mùi,
Lẽ nào trời đất tha cho,
Ai bảo thần nhân nhịn được. . . “
(BNĐC. Nguyễn Trãi)

2.- Chúng ta hãy đọc mấy dòng sau đây về một ít tội ác CSVN (Phỏng theo Bình Ngô đại cáo của Song Hà. 25/09/11)

Vừa rồi:

Nhân bọn Tàu gây sự phiền hà
Đề trong nước lòng dân oán hận
Quân Việt gian đã thừa cơ gây loạn
Bọn Ba Đình thì bán nước cầu vinh
Nướng dân đen, trên ngọn lửa hung tàn
Vùi con đỏ xuống dưới hầm tai vạ
Dối Trời, lừa dân đủ muôn ngàn kế
Gây thù, kết oán đã sáu chục năm
Bại nhân nghĩa nát cả đất trời
Nặng dân chúng sạch tay, mòn túi

Nam xuất khẩu còng lưng làm nô lệ
 Ngán thay bọn chủ hoành hành
 Nữ bị đem làm điểm tận nước ngoài
 Khốn nỗi ê chề bệnh tật.

Vết sản vật, bán nguồn khoáng sản, chôn chôn đào, khoan
 Nhiều nhân dân, mãi lộ hoành hành, nơi nơi trạm đặt
 Tàn hại cả giống côn trùng cây cỏ
 Nheo nhóc thay cảnh bà mẹ Anh hùng
 Thằng há miệng, đứa nhe răng,
 Máu mỡ bấy no nê chưa chán,
 Nay chiếm nhà, mai cướp đất,
 Bao ruộng nương cung phụng cho vừa?
 Nặng nề những khoản nhập siêu
 Tan tác cả mọi nghề dân tộc

Độc ác thay, Com-pu-tơ không ghi hết tội
 Dơ bẩn thay, nước Đông Hải không rửa sạch mùi
 Lòng người đều căm giận,
 Trời đất chẳng dung tha.. .

3.- Còn tang chứng bán nước của CSVN, xin xem mục (1) ở dưới.
 Đó là mục tiêu của cuộc chiến, không quyết chiến để thắng thì trở nên tội đời!

4.- Ai Cường, Ai Nhược

Nói tóm lại, về mặt Tổ chức gian ác và vũ khí giết người có sẵn trong tay thì Tàu cộng và Việt cộng xem như mạnh thật. Nhưng Tàu cộng không nhận ra một điều quan trọng, rằng Mao Trạch Đông đã dùng mọi cách “ Tẩy não “ để tẩy xoá lương tâm con người, để cho Tham tàn và Cường bạo lên ngôi thống trị thế giới, nhưng đã thảm bại. Thế mà hiện nay Trung cộng và Việt cộng đang ráo riết dùng luật rừng để đè bẹp lương tâm con người, chúng vẫn chưa nhận ra sự tương tác giữa lực Tác dụng và Phản tác dụng. Khi lực đàn áp càng lớn, thì lực chống trả lại càng mạnh, đến lúc “ vật cùng tắc biến, biến tắc thông”, nay đã đến cực điểm, tất phải thông . Chính sự Tham tàn và Cường bạo của chúng đã réo gọi Tinh Thần “ Chí Nhân và Đại Nghĩa “ từ lương tâm mọi người dân ta bùng lên.Nhiều người dân Tàu và Việt Nam đã trở nên vô úy, Trời sai khiến CS mang đùng khí tới cho nhân dân ta vùng lên! Kitô giáo đã bảo CS là cây roi của Thiên Chúa để chúng lừa dân về với Thiên Chúa.

Nếu tất cả mọi tổ chức Tôn giáo, mọi đảng phái, mọi tầng lớp nhân dân đều một loạt đứng lên đòi công lý xã hội, do cảnh ăn cướp của chúng trong hơn 60 năm qua tạo ra thì hai năm rưỡi, không có đảng nào cho chúng luôn lách mà tẩu thoát.

Sự Tham tàn và Cường bạo của Tàu cộng và Việt cộng không thể nào ghi hết. Trong Bình Ngô đại cáo, Vua Lê Thái tổ đã tuyên bố: “ Trúc Nam Sơn không ghi hết tội, Nước Nam hải không rửa sạch mùi”, những sự gian khổ trường kỳ của Dân VN làm sao tả được!

Thế Mạnh / Yếu nay đã chuyển sang tay nhân dân chúng ta, nếu chúng ta biết dùng Chính Nghĩa để loại trừ chế độ Tà trị. CSVN thuộc thiểu số, bộ mặt thực “ Tham tàn và Cường bạo “ của chúng đã sáng tỏ như ban ngày, nay đang bị vây khốn tứ bề, chúng càng dùng kế gian tà để cứu đảng, càng hung hăng thì càng mau dần vào tử lộ.

Khi những hành động Tham tàn và cường bạo đã rõ mồn một ra trước mắt mọi người, thì mọi ngôn đôn đại bịp của chúng đều trở thành vô dụng.

5.- Chiến bằng cách nào?

Tuy nhiên, chúng ta có thể thắng một cách vẻ vang, nếu chúng ta biết cách thực hiện chính nghĩa Quốc gia, đó là Chiến lược “ Chí Nhân và Đại Nghĩa ” để thắng “ Tham tàn và Cường bạo ”. Để thực hiện Chính Nghĩa, chúng ta cần vận dụng Chiến thuật Tổ tiên chúng ta đã đánh bại quân Đại Hán xâm lăng, đó là Chiến thuật:

“Dĩ nhu thắng cương Dĩ Nhuợc thắng cường “

***Nhu** của chúng ta là nếp sống Nhân Nghĩa: Nhân là nếp sống Nhu Thuận của nền Văn hóa Nông nghiệp, nên Nhân là nguồn gốc của Nhân quyền, Nghĩa là lối hành xử công bằng bảo đảm Dân quyền tức là sự Tự do tương đối trong xã hội của mọi người dân, đây là nền của Chế độ Dân chủ.*

***Cường** của nhà cầm quyền CS Tàu và CSVN có nguồn gốc từ nếp sống bạo động của nền Văn hoá Du mục, mầm mống của chiến tranh và bành trướng, do lòng Tham tàn đưa đến hành động Cường bạo, giết người cướp của. Tội đỉnh của lối sống gian ác này là tước đoạt quyền Tự hữu và Tự do của người Dân. Đây là bản chất của chế độ độc tài, nắm độc quyền để độc trị của CS, nguồn của mọi tội ác trong xã hội. Lớp đầu não CSVN đã giàu nứt đổ đổ vách, nay vẫn còn theo Tàu sát ván, dùng lối quy hoạch xây đô thị, cho những Đàn em cấp dưới ăn cướp nhà đất của nông dân để tay chúng cùng dính máu Đồng bào, lo mà bảo vệ nhau, cảm biểu tình cảm chống đảng. Chúng không nhận ra đây là tử địa của chúng, vì chúng đã đẩy toàn dân vào chân tường rồi, không cách gì cứu đỡ được nữa! Chúng nói ra thì nhân dân trườn lên, chúng đàn áp thêm thì tăng thêm Nội lực cho lực lượng đấu tranh. Hoạ lai tâm ám là thế. Hoạ cho đảng CSVN ,mà phúc cho Dân tộc Việt Nam. Việc cưỡng chế đầm của ông Đoàn văn Vươn và vụ bắt giam Nhạc sĩ Việt Khang cùng bao nhiêu vụ dân oan hàng chục năm nay là nhưng hồi chuông báo tử đảng ăn cướp CSVN.*

***Nhuợc** là Nhân dân tuy với bàn tay không, nhưng họ là đa số, mọi thứ của Quốc gia đều do bàn tay người dân làm ra, mọi công việc xây dựng và giữ nước đều từ nhân dân mà có, cuộc đấu tranh của Nhân dân đầy Chính nghĩa khi họ cùng nhau đứng lên bảo vệ quyền lợi của mình và cơ đồ quốc gia. Vì vậy mà nhân dân tuy nhuợc nhưng căn bản là cường.*

***Cường** của nhà cầm quyền CS Tàu VN chỉ là thiểu số, họ có quân đội và công an và có súng ống đạn dược.Những quân nhân và công an không thuộc lực lượng bảo vệ nhân dân và giữ nước, thì chỉ là công cụ của nhà cầm quyền độc tài bóc lột nhân dân và bán nước cầu vinh. Họ thuộc phường Phi Nghĩa. Trước cơn bế tắc nguy biến của Đảng*

hiện nay, lòng đa số Tướng lĩnh Quân sĩ và Công an đang xao xuyến, vì đang chờ giải pháp cho Dân tộc mà ngã về. Nhờ có Nhân Nghĩa mà toàn dân quân (không kể những ai theo nhà cầm quyền bán nước hại dân) có đầy Dũng khí không kẻ địch nào chống cự nổi.

VI.- Ngẫm Địch lại nghĩ đến Ta

Khi nói về chủ nghĩa CS, có hai điều chúng ta nên ghi nhận:

1.- Về những người CS

1.- Đối với Dân tộc nhược tiểu như VN bị Đại Hán đìm trong nghèo nàn và ngu dốt triền miên, khi nghe nói đến việc” Nhưng người nô lệ ở thế gian phải vùng lên làm cách mạng vô sản, họ chỉ mất có xiềng xích và lại được cả thế giới “ thì sao không ham, nên hăng hái đi làm cách mạng, mà không hiểu bản chất cách mạng vô sản là một trong 3 tội họa lớn của nhân loại phát sinh tại Âu châu: Đó là chế độ Nô lệ (Gốc từ Văn hoá Du mục), Đế quốc Thực dân và Cộng sản. Không nói đến những dân bị áp bức bóc lột, mà chính ngay các vị Giáo sư trong các đại học nổi tiếng tại Hoa Kỳ cũng như thế giới đều bị lừa. Cái mấu chốt là CS Nói một đằng (cực tốt) Làm một ngả (cực ác), cái hoạ mù này đến nay nhiều vị trí thức còn chưa bừng tỉnh. Trong các phong trào phát động quần chúng tại miền Bắc VN, khi Việt cộng nói đến Nhân Nghĩa là họ đang chuẩn bị giết người, khi la to đến Công bằng xã hội là sắp ăn cướp mẽ lớn!

2.- Lúc khởi đầu, những người tham gia cách mạng đều là những người yêu nước nồng nàn, họ rất thành tâm, đa số là con cái địa chủ, phú nông, trí thức. Họ đâu hiểu chủ nghĩa CS như cái dao sắc, họ chỉ có lòng nhiệt thành mà thiếu hiểu biết chủ nghĩa ăn cướp CS, muốn ăn cướp thì phải giết người, chủ nghĩa CS chẳng khác nào cái dao sắc, những người theo CS vì nhiệt tình cũng giống như trẻ con, khi được đưa cái dao sắc thì chúng hết lòng hăng hái chém bừa gây nên đại họa, họ chỉ là những con người có Trí não còn thiếu cận mà buộc phải làm những việc thiếu quả Tim. Chính lớp người này giúp cách mạng vô sản thành công, thành phần công nông chỉ là đa số bị lợi dụng làm công cụ lấy đa số để đè bẹp thiểu số tinh hoa của đất nước mà thôi. Khi CSVN lên ngôi thì hai thành phần cột trụ này không những bị bỏ rơi và còn bị bóc lột nữa!

3.- Vào năm 1951 là năm Trung cộng đã xâm nhập vào VN được rồi, buộc CSVN phải thi hành kế sách của chúng là tiêu diệt lần thành phần tinh hoa trong nông thôn và thành thị trong cải cách ruộng đất, những thành phần này trong phong trào Nhân văn Đát mới chống lại, đây là thành phần văn nghệ sĩ, con cái địa chủ phú nông họ đòi hỏi công cuộc cách mạng phải có Tình người, không được giết người một cách bừa bãi như trong cuộc đấu tranh Chính trị, nhất là trong cải cách ruộng đất.

Bài “ Con Người Không lò “ của Trần Duy, trong Gia phẩm mùa Thu nói lên tình trạng đó, đó là con người CS chỉ có khối óc mà không có con Tim. Phong trào Trăm hoa đua nở (Bách gia tề minh, bách hoa tề phóng của Trung Cộng) là cái bẫy để diệt cho hết thành phần này, khi mọi người chống đối lộ diện là CSVN thân Tàu kết án thành phần này là Công thần chủ nghĩa, rồi tìm cách khử trừ hết!. Số là trong giai đoạn đó, thành phần trí thức và con cái địa chủ phú nông tham gia cách mạng, họ thích lối CS quốc gia kiểu Nam Tư, những con cái thành phần địa chủ phú nông trí thức tham gia cách mạng đều được cách mạng chiếu cố nâng đỡ. Trong khi đó thì Trung Cộng lại chủ trương cách mạng triệt để, cho rằng những thành phần địa chủ phú nông không bao giờ chịu từ bỏ tài sản của họ, nên phải diệt cho sạch, chế cách mạng Nam tư là cải lương. Khi phe thân

Trung cộng là Lê Duẩn đã nắm vững tay lái, bèn cho phe Hồ Chí Minh (đi dây giữa Nga đến Tàu), Võ Nguyên Giáp (Theo Nga) ra rìa, vì phe thân Nga này cũng rất sợ Trung cộng, nhưng không lật thế cờ được.

Ngày nay đa số những người theo CS đã tình ngộ, nhưng tiến thoái lưỡng nan, muốn chống lại nhưng chưa tìm được lối thoát, nên nằm im chờ thời.

Sau đây là tâm sự của một số Đại tá VC, nói về tâm sự và tình trạng của thành phần này: Xin xem (2) ở dưới.

2.- Về những người Quốc gia

Chúng ta bảo chúng ta có chính nghĩa, tại sao toàn dân đã bị một thiểu số CS Tà trị lừa hết keo này đến keo khác, đến nay đã 2 / 3 thế kỷ mà vẫn có một số còn chưa tỉnh ngộ, chúng vẫn ngồi trên đầu trên cổ toàn dân, vậy chúng ta tài giỏi ở đâu? Thật ra CSVN không ngu mà chúng còn rất sành nghề đại bịp và gian ác không ai sánh kịp. Một số chúng ta bao giờ cũng đòi diệt cho hết mọi người CS, xem ra đó là ảo tưởng, vì càng giết CS thì CS càng tăng, hai nữa làm như thế chúng ta cũng tàn bạo chẳng khác nào CS, tất cả chỉ là cá mè một lứa, đây chỉ là hành động của những người theo lối “ Kiến ăn cá, Cá ăn kiến ” mà thôi. Làm việc này thì trái ngược với chế độ Dân chủ rồi, chẳng ai ủng hộ chúng ta.

Thiết nghĩ, một mặt chúng ta cần làm sáng rõ cái tai họa khủng khiếp của CS, khi ai nấy đều hiểu cái tư tưởng và hành động tàn bạo của CS thì họ sẽ tránh xa, khi hết tư tưởng CS thì CS bị tiêu diệt rồi, mặt Khác cùng nhau phục hoạt lại nếp sống Nhân Nghĩa để cứu nước và dựng nước, có thể thì cơ đồ VN mới lâu bền được.

Mặt khác chúng ta chưa có đường lối, chưa đủ thực lực, vì cứ muốn làm việc to, mà từ nan làm việc nhỏ căn bản, cuối cùng chẳng làm gì hết, ngoảnh lại chỉ có cái miệng la to mà thôi, chiến lược không có, chiến thuật cũng không, thực lực thì yếu xiù, thì làm sao mà giết hết, ai giúp chúng ta mà giết cho sạch, giết con người đã khó, mà giết tư tưởng lại khó hơn nhiều.

Chúng ta phải thực hiện Chính nghĩa quốc gia để thắng CS, có Chính nghĩa chúng ta mới đoàn kết được toàn dân, có Chính nghĩa mới có đủ Nội lực để giết Thù và xây dựng Quốc gia.

Đối với thành phần CS, chúng ta nên có cái nhìn tích cực hơn, chúng ta phải mở ra một lối rộng rãi cho họ quay về với Dân tộc, nếu họ thật lòng cải tà quy chánh để phục vụ dân tộc theo chính nghĩa Quốc gia, chúng ta mở rộng vòng tay để đón tiếp họ, để họ cùng chúng ta lo việc chung, họ hiểu CS hơn chúng ta, nên việc đóng góp của họ rất tích cực. Trừ những hạng quyết tâm theo CS Tà tàn dân hại nước thì chúng ta không thể chấp nhận. Đó là đường lối thêm bạn bớt thù theo tinh thần Nhân Nghĩa “ Dĩ hòa vi quý ” Cứ nhìn qua chính sách ngoại giao Hoa Kỳ, họ thường đi với kẻ thù để tìm cách cải hóa kẻ thù, việc này Tổ tiên chúng ta gọi là Tòng cách, nghĩa là nương theo để sửa đổi, nhưng mình phải có đường lối và phải cao tay mới làm nổi.

VII.- Bách chiến để bách thắng

Khi đã có **chính lực** tức là Chủ đạo chung của dân tộc, chúng ta cần nắm vững tình hình cụ thể của Quốc gia gồm cả Trong và Ngoài nước để vạch ra **Chiến lược** tức là Mục đích và Tôn chỉ của cuộc cứu nước và dựng nước, từ đó đề ra kế hoạch hành động gọi là **Chiến thuật**. Chiến thuật đấu tranh Bất bạo động để dẹp đảng cướp CSVN và

chiến thuật xây dựng Chế độ Dân chủ để nâng cao Dân sinh, Dân Trí và Dân khí để mưu phúc lợi cho toàn dân.

Đây là công trình lớn lao và khó khăn, một vài người khó mà làm nổi, thiết tưởng phải có một ban thuộc tầm cỡ Quốc gia mới vạch ra được. Tôi không dám lạm bàn.

Trong bài “ Góp Gió thành Bão “ trên mang BPS.O.S, TS Nguyễn Đình Thắng có nêu lên: “ Mục tiêu chiến lược trong giai đoạn hiện nay phải giúp dân tộc tự giải thoát khỏi con đại hoạ, nghĩa là phải trùng với ba mục tiêu gốc: **chấn dân khí, phát triển đội ngũ tiên phong, và đẩy lùi các trở lực.** . . . Mục tiêu chiến lược là yếu tố cần để **huy động tổng lực của đại khối.** Khi một ngàn người cùng đưa thuyền ra biển và mạnh ai nấy chèo, thì càng chèo lại càng tản mát trên mặt biển mênh mông. Nhưng nếu trước khi ra biển có giao ước với nhau: “**hãy nhắm Sao Bắc Đẩu**”, thì mạnh ai nấy chèo họ vẫn sẽ tụ lại thành đoàn thuyền cùng tiến về một hướng. **Mục tiêu chiến lược chính là Sao Bắc Đẩu ấy**” .

Theo sách lược của T.S. Thắng:

*Chúng ta cứ nhắm ngôi sao Bắc Đẩu mà tiến, thiên nghĩ Ngôi sao Bắc Đẩu cũng chính là Chính Lược hay Chủ Đạo Quốc gia, cũng là Chính nghĩa để un đúc Nội Lược toàn dân hầu chấn hưng Dân khí .

* Tổ chức lực lượng Tiên phong để gây dựng Nhân lực hầu phát động phong trào toàn dân giúp nhau trau dồi nội lực và đồng thời dùng nội lực để vươn mọi mặt, đây là sách lược “Thời thế tạo anh hùng“

*Hoạch định Chiến lược và Chiến thuật Quốc gia để thực hiện công cuộc dẹp đảng CSVN, đồng thời thiết lập chế độ Dân chủ cùng hầu nâng cao Dân sinh Dân Trí và Dân khí để cùng nhau mưu phúc lợi cho toàn dân.

Ngày nay, nhiều người hoạt động Chính trị thường chỉ chú ý đến phần Ngọn là diệt cho hết CS rồi cứ hô hào lập của Chế độ Dân chủ đa nguyên đa đảng mà không có chuẩn bị về Chiến lược, Chiến thuật và Nhân sự thì là quên phần Gốc, cho những điều nêu trên là việc quá lâu dài, chỉ có lý thuyết mà thiếu thực tế nên vô ích, vì cho rằng thời nay là thời cao tốc, làm gì cũng phải mau chóng phải thực tiễn như mì ăn liền mới theo kịp người, nhưng khôn nổi không chuẩn bị cho có Gốc vững vàng, mà chỉ có pháp trị không thôi thì làm gì có Ngọn tốt tươi.

Muốn dẹp CSVN thì chúng ta phải có Chính nghĩa và phải có Nhân sự, cùng Chiến lược và Chiến thuật hữu hiệu.

Nhưng dẹp CSVN rồi thì làm gì tiếp, có phải để xây dựng chế độ Dân chủ không?

Muốn xây dựng chế độ Dân chủ thì phải biết nền tảng của chế độ đó là gì? Khi đã có nền tảng rồi thì danh từ Dân Chủ đã quá đủ nghĩa rồi, không cần thứ tên hoa lá cành nào nữa, có thể làm chệch hướng đi.

Chúng ta ai cũng biết rằng mọi sự trong các xã hội đều do con người làm ra, con Người thế nào thì xây nên chế độ thế đó: con Người bất Nhân bất Nghĩa thì dựng nên chế độ độc tài tàn ác dưới muôn vàn hình thức. Còn con Người có Nhân thì biết yêu thương mình và yêu thương mọi người, do đó mà họ biết cách ăn ở tương đối công bằng

với mọi người, để sống hòa với nhau, có hoà thì mới đoàn kết với nhau mới làm nên việc nước .

Nói rõ hơn, con người Nhân Nghĩa còn là con người có khả năng làm Chủ tức là con người Nhân chủ, là con người biết tự Chủ, tự Lực và tự Cường, như vậy mới có đủ Tư cách và khả năng làm chủ, mới có thể xây dựng chế độ Dân chủ. Làm việc nước cần phải có nhiều con người Nhân chủ tham gia, may thay nền tảng của Quốc gia chúng ta cũng đặt trên nền tảng Nhân Nghĩa” “ Mẹ non Nhân (Lòng Nhân ái), Cha nước Trí (tức là lẽ Công bằng) cũng là Nghĩa “, nhờ Nhân Nghĩa mà có tình Đồng bào.

Vậy Nhân nghĩa là gốc của con Người cũng là Gốc của Dân tộc. Xây dựng chế độ Dân chủ mà quên cái Gốc con người Nhân Nghĩa và Gốc Đồng bào là vong thân và vong bản. Quên cái Gốc Nhân nghĩa nơi con người và Gốc Đồng bào Dân tộc là bỏ nền tảng Dân chủ, thiếu yếu tố nền tảng đó thì làm sao mọi người dân có tư cách và khả năng làm chủ vận hệ mình, Gia đình mình và Đất nước mình?

Phải có Nhân nghĩa thì mới có thể xây dựng một xã hội tương đối công bằng, để ai ai cũng có cơm no, áo ấm và đời sống yên vui. Những người độc ác tham lam như CSVN thì chỉ xây dựng được chế độ Dân chủ tập trung mà thôi, tức là Dân chủ đầu lộn ngược!

Ta hãy nhìn vào xã hội Hoa kỳ sẽ thấy, nhờ tinh thần Bác ái và Công bằng của Kitô giáo mà Tổ phụ Hoa Kỳ đã xây dựng nên chế độ Dân chủ tiên tiến và vững bền nhất thế giới.

Nhờ tinh thần Bác ái mà Founding Fathers, - những con người Nhân chủ của đất nước Hoa Kỳ - biết cách xây dựng hạ tầng cơ sở của xã hội đều khắp để cho mọi người dân cùng chung hưởng, đó là Đường sá cầu cống, Điện nước, Điện thoại cũng như tổ chức các Cơ sở cộng đồng với các tiện nghi cần thiết cho người dân, đó là thể hiện lẽ công bằng đồng đều cho tất cả, nhất là tạo ra muôn vàn cơ hội cho mọi người Dân phát triển. Không có lòng Bác ái thì không thể làm được việc to tát có tinh thần công bằng như vậy.

Ngoài ra còn có chương trình bảo hiểm y tế và an sinh xã hội giúp những người không thể sống xứng với nhân phẩm. Công việc thực thi công bằng xã hội không chỉ ngừng ở đó mà còn được luật pháp hóa mọi thứ rõ ràng để không ai có thể làm chuyện bất công được. Đó là sự giao thoa giữa Hạ tầng và Thượng tầng kiến trúc, mà Thượng tầng kiến trúc là tinh thần Công bằng và Bác ái, đó cũng là nguồn mạch của Hoà bình, nhờ đó mà Đạo và Đời là Một. Đạo không đem vào Đời, giúp Đời thì Đạo trở thành vô dụng, Đời này không được cứu thì mong gì đời sau. Đời thiếu Đạo thì mất hướng, tất nhiên sa vào vòng độc tài khổ lụy. Ngày nay người ta có khuynh hướng xa Đạo, vì chỉ có Đạo Nói mà không có Đạo Làm, một người Làm mà ngàn người Không! Có rao giảng đạo và thực thi công bằng xã hội thì Đạo mới rực sáng. mới có tác dụng.

Muốn xây dựng được cơ đồ như vậy phải có Chiến lược và Chiến thuật đàng hoàng . khi đó mới mong nâng cao dân Sinh, Dân Trí và Dân Khí để mưu phúc lợi cho toàn dân.

Đất nước Hoa Kỳ thì có Bác ái và Công bằng của Kitô giáo, Đất nước chúng ta ngoài Bác ái và Công bằng, còn có Nhân Nghĩa hay Nhân, Trí, Dũng ngàn đời của Nho giáo và Bi, Trí, Dũng của Phật giáo, các tôn giáo khác cũng chia sẻ những giá trị đó, Tuy danh xưng có khác nhưng tinh thần vẫn không khác, đó là ” vạn giáo nhất Lý “, cái Lý đó rất đơn giản, Lý đó là “con Người phải Thương yêu nhau và hành xử Công bằng với nhau, vì nó đơn giản quá người ta khinh thường bỏ đi nên mắc nạn!

Đất nước chúng ta bị hư đi vì để cho những giá trị đó mất hết Nội dung, chỉ có hình thức

Cúng tế hoành tráng. Vây tinh thần Bác ái và công bằng là điểm Đồng quy của Dân tộc cũng là gốc đoàn kết của Toàn dân Hoa Kỳ, cũng là mối Hoà của dân tộc.

. Mất nguồn sống Hoà là mất tất cả. Ngoài tinh thần Bác ái Công bằng Đất nước chúng ta còn thêm Nhân Nghĩa, Bi Trí nữa, đó là điểm Đồng quy của dân tộc, thế mà sao Dân tộc ta bị nạn phân hoá chia ly? Chúng ta nên hiểu tại sao?

Ở hải ngoại chỉ có công việc tổ chức cộng đồng làm thí điểm là nền tảng, thế mà 36 năm nay vẫn chưa xong thì mới biết chúng ta có khả năng diệt Cộng và xây dựng Quốc gia ra sao! Công việc xây dựng con người và quốc gia là công việc vô cùng to lớn và khó khăn khôn cùng! Đây là thứ lửa thử vàng về Tư cách và Khả năng của chúng ta. Xin đừng chấp lời khó nghe này, để cho tinh thần Dân chủ được vươn lên.

Hy vọng khi thế cuộc vận động đồng bào hải ngoại để đòi hỏi Nhân quyền cho các chiến sĩ Dân chủ trong nước sẽ dấy lên một phong trào rộng khắp để vừa giúp nhau khôi phục lại Nhân nghĩa, vì không có Nhân Nghĩa thì không có Nhân quyền, không Nhân quyền thì không có Tự do, không có Nhân quyền và Tự do thì không có Dân chủ, vì thiếu Nội lực! Luật pháp chỉ để bảo vệ công bằng xã hội mà không giúp phát triển Nhân quyền và Tự do. Hãy nhường nhịn nhau, chấp nhận nhau, ngồi lại mà đóng góp phần mình vào việc chung, nên bỏ những thứ kèn cựa nhỏ nhen vô ích. Xin cảm phiền lời nói nếu cho là trịch thượng.

Cầu xin Hồn Thiêng Sông Núi soi sáng và độ trì cho mỗi một công dân chúng ta.

Việt Nhân

(1) :

Việt Nam Chính Thức Lệ Thuộc Nước Tàu Lần Thứ 7

Trúc Lâm Nguyễn Việt Phúc Lộc

Người chuyển bài: Hoàng Ngọc Sơn Hà

Việt Nam Chính Thức Lệ Thuộc Nước Tàu Lần Thứ 7

**ĐỪNG IM TIẾNG MÀ PHẢI LÊN TIẾNG !
XIN ĐỪNG VÔ CẢM TRƯỚC VẬN NƯỚC NGỬA NGHIÊNG !**

Việt Nam đã và đang Chính Thức Lệ Thuộc Nước Tàu Lần Thứ 7 theo lời báo động của Linh mục Tù nhân Lương Tâm Nguyễn Văn Lý trong Lời Cảm Ơn và Mời Gọi Lần Thứ 45.

Thực tế, sự kiện này đã được chuẩn bị kỹ lưỡng từ khi đảng Cộng sản Việt Nam thành lập vào ngày 03/02/1930 khi còn mang danh xưng là đảng Cộng sản Đông Dương. Nhưng Hồ chí Minh cũng như Bộ chính trị đảng Cộng sản Việt Nam đã khéo léo che đậy để lường gạt người dân và những thành phần đảng viên Cộng sản khác (không chấp nhận nội thuộc nước Tàu) bằng chiêu bài giải phóng dân tộc.

Tuy nhiên dù cho khéo léo che đậy cách mấy, âm mưu đồng hóa, sáp nhập Việt Nam vào nước Tàu đã bị nhiều tổ chức, cá nhân người Việt Nam tố cáo trước dư luận. Trong số này, Hội Nghiên Cứu Sử Học Việt Nam tại Âu Châu đã phổ biến Lời kêu gọi Vận Nước Ý Dân Nam Quốc Sơn Hà (ngày 01/09/2010) tẩy chay quốc khánh Trung cộng ngày 01/10/2011 dưới tiêu đề mừng lễ lớn kỷ niệm một ngàn năm Thăng Long.

Hình ảnh bên dưới trong một lễ hội ẩm thực ở Vũng Tàu có treo cờ Trung Cộng với một ngôi sao lớn và năm ngôi sao nhỏ bao quanh.

Cờ Tàu cộng ở lễ hội ẩm thực thế giới 2010 Vũng Tàu có thêm 1 ngôi sao. Ngôi sao lớn ở góc trái tượng trưng cho Hán tộc, 5 ngôi sao bao quanh là Hồi tộc, Mãn tộc, Tạng Tộc, Mông tộc và cuối cùng là...Việt cộng.

Nước Việt Nam đã thực sự lệ thuộc nước Tàu (cộng sản) lần thứ 7 qua buổi ký kết Thỏa Hiệp Việt Trung Liên Quan Đến Biển Đông Ngày 11/10/2011 tại Bắc Kinh với sự hiện diện của ông Nguyễn phú Trọng, Tổng bí thư đảng Cộng sản Việt Nam; Ông Hồ cầm Đào, chủ tịch nước Trung cộng cùng đoàn tùy tùng của hai bên.

Trong Tuyên Cáo Phản Đối Thỏa Hiệp Việt Trung Liên Quan Đến Biển Đông Ngày 11/10/2011 tại Bắc Kinh của Hội Nghiên Cứu Sử Học Việt Nam tại Âu Châu phổ biến ngày 13/10/2011, chúng tôi khẳng định chính Đảng Cộng sản Việt Nam là thủ phạm tiếp tay với đảng Cộng sản Tàu để xâm lược Việt Nam bằng cách tiêu diệt dân tộc chúng ta qua các cuộc chiến tranh Đông dương lần thứ I ([1946-1954](#)); chiến tranh Đông dương lần thứ II ([1954-1975](#)); Cải cách ruộng đất 1956 ở miền Bắc; Tạo nên thảm nạn vượt biên vượt biển cuối thập niên 70 đầu thập niên 80; cải tạo tư sản ở miền Nam, chiến dịch tịch thu văn hóa phẩm của Miền Nam Việt Nam; thanh trừng, bắt tù, thủ tiêu hàng trăm ngàn quân cán chính Việt Nam Cộng Hòa Nam sau ngày 30/04/1975; đảng Cộng sản Việt Nam còn tiến hành thảm sát 3157 đồng bào làng Ba Chúc tỉnh An Giang đêm 18/04/1978 để có cơ tiến hành chiến tranh xâm chiếm Cao Miên v.v...

Đồng thời, để tiến trình đồng hóa này được nhanh chóng hoàn thành, đầu thập niên 90, Nguyễn văn Linh, Đỗ Mười (lãnh đạo quá cố của đảng CSVN) đã gặp các lãnh đạo Cộng sản Tàu ở Trung Nam Hải để chính thức xin được sáp nhập Việt Nam vào nước Trung cộng. Thời hạn sáp nhập được ấn định là 30 năm theo tiết lộ của Wikileaks (năm 2020) (*).

Do đó, đảng Cộng sản Việt Nam đã tạo mọi điều kiện dễ dàng cho dân Tàu vào Việt Nam không cần hộ chiếu, họ còn mở cửa cho quân Trung cộng vào khai thác Bauxit ở Tây Nguyên và gọi là "chủ trương lớn của đảng" theo lời của ông Nguyễn tấn Dũng đương kim thủ tướng. Do đó, quân Tàu đã được bố trí bí mật khắp trên lãnh thổ Việt Nam dưới hình thức công nhân của các công trình đầu tư do Tư bản đỏ Tàu trực tiếp quản lý (quân số của đạo quân Tàu trá hình này đã lên đến 1 triệu 300 ngàn người, quân số này dùng để khống chế, giải giới Quân đội, Công an Cộng sản Việt Nam khi tình thế chính mùi), CSVN còn cho Tư bản Tàu Đài Loan, Hương Cảng thuê rừng đầu nguồn ở 10 tỉnh chiến lược của Việt Nam; Họ còn sang nhượng từng phần lãnh thổ, lãnh hải Việt Nam từ Hoàng sa, Trường Sa, Vịnh Bắc Bộ, Ải Nam Quan, Thác Bản Giốc, Bãi Tục Lãm, Núi Đất, Đảo Bạch Long Vỹ v.v... Cộng sản Việt Nam đã uơ hèn không phản ứng trước hành vi cướp bóc, bắn giết, đánh đập, đòi tiền chuộc mạng ngư phủ Việt Nam của hải tặc Trung cộng và còn bắt bớ, đánh đập, đàn áp các cuộc biểu tình chống Trung cộng của người dân trong nước. Cuối tháng 9 đầu tháng 10 năm 2011, [tỉnh Lào Cai](#) đã cố tình điều chỉnh ngày thành lập tỉnh từ 10/10/1991 thành 01/10/2011 để kỷ niệm ngày Quốc khánh Trung cộng. Nhưng dư luận đã phản ứng một cách gay gắt nên dự án treo lồng đèn đỏ mừng lễ Tàu đã bị hủy bỏ.

Mặc dù các cuộc biểu tình chống Trung cộng trong nước bị đàn áp, bắt bớ, nhưng ở hải ngoại, liên tục từ 5 tháng qua, người dân đã không ngớt biểu dương ý chí chống quân xâm lược Trung cộng cũng như lên án đảng Cộng sản Việt Nam bán nước cho Tàu.

Chúng ta không thể nào quên được những người từng bị bắt, kết án tù lâu năm đều có hành động quả cảm chống quân xâm lăng Trung cộng như Tiến sĩ Luật sư Cù Huy Hà Vũ, nhà báo Điều cày Nguyễn Văn Hải, cô Phạm Thanh Nghiêm, ông Vi Đức Hồi, Linh mục tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lý v.v...

Hình trên: buổi lễ ký kết chính thức sáp nhập Việt Nam (dưới tiêu đề Thỏa Hiệp Việt Trung Liên Quan Đến Biển Đông) vào nước Cộng hòa nhân dân Trung hoa ngày 11/10/2011 tại Bắc Kinh. Nguồn: Internet

Mới đây trong chương trình truyền hình lúc 19 giờ ngày 14/10/2011, đài VTV đã phổ biến bản tin với hình ảnh tương tự như lá cờ trong lễ hội âm thực ở Vũng Tàu năm 2010. Hình ảnh này được phổ biến sau tuyên bố của ông Nguyễn Phú Trọng : **"Khẳng định tình hữu nghị đời đời Việt - Trung là tài sản quý báu chung của hai Đảng, hai nước và nhân dân hai nước, cần được không ngừng củng cố, phát triển, truyền mãi cho các thế hệ mai sau"**

Tình hữu nghị đời đời Việt Trung, theo ông Nguyễn Phú Trọng chính là sự sáp nhập Việt Nam trở thành nội thuộc nước Tàu kể từ ngày 11/10/2011.

Hình cờ Trung cộng có 1 ngôi sao lớn và năm ngôi sao nhỏ (phát ngày 14/10/2011)

Hình trên: lá cờ Trung cộng trước ngày 14/10/2011

Hình kế tiếp, từ trái phát hành trước ngày 14/10/2011, cờ Trung cộng chỉ có 1 ngôi sao lớn và 4 ngôi sao nhỏ; qua phải hình cờ Trung cộng có thêm 1 ngôi sao nhỏ, vị trí là 5 ngôi sao bao quanh ngôi sao lớn.

Sự xuất hiện này không phải là ngẫu nhiên, tùy hứng. Mà đây chính là sự xác nhận một cách chính thức vào lúc 19 giờ ngày 14/10/2011, nước Việt Nam đã là một thành viên của nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa.

Tại các tiệm sách lớn giữa Hà Nội đã bày bán sách luật Việt Nam bằng hai thứ tiếng Việt Hoa.

Sách luật Việt Nam bằng hai thứ tiếng Việt Hoa do nhà xuất bản Thế Giới phổ biến

Hội Nghiên Cứu Sử Học Việt Nam tại Âu Châu khẩn thiết tất cả người Việt Nam yêu nước thương dân ở trong và ngoài nước hãy nhanh chóng có thái độ cần thiết bằng nhiều hình thức phản đối sự nội thuộc này, càng sớm càng tốt, càng nhiều càng hay để khẳng định dân tộc Việt Nam không bao giờ chấp nhận làm nô lệ, nội thuộc cho Tàu.

Hãy đồng loạt xuống đường biểu tình phản đối; hãy bày tỏ lòng yêu nước trên các trang nhật ký điện tử; hãy dán truyền đơn, biểu ngữ phản đối nội thuộc Tàu ở khắp nơi trong nước; hãy quyết liệt đấu tranh bằng nhiều hình thức khác nhau trước khi quá muộn.

Quý vị tướng lãnh, sĩ quan, binh sĩ quân đội cũng như công an chế độ Cộng sản Việt Nam hãy mau mau thức tỉnh, cầm súng chiến đấu bảo vệ đất nước, dân tộc, từ chối bảo vệ cho tập đoàn tay sai cho Tàu, đứng đầu là Nguyễn phú Trọng...Hãy hành xử đúng lương tâm của một người Việt Nam để cứu nước cứu dân.

Chúng tôi khẩn thiết kêu gọi các tổ chức chính trị, đoàn thể, cộng đồng, tôn giáo người Việt ở trong và ngoài nước, nhanh chóng ngồi lại, liên kết với nhau, gạt qua những dị biệt để cùng nhau cứu nước cứu dân. Tình thế hết sức nguy hiểm đang chờ đợi dân tộc chúng ta ở phía trước, nếu không hành động nhanh chóng và kịp thời.

Hãy báo động âm mưu Hán hóa, nguy cơ chiến tranh qua hành động ký kết giữa Việt cộng và Tàu cộng ngày 11/10/2011 ở Bắc Kinh cho cộng đồng quốc tế được biết để họ đề phòng và có phản ứng thích nghi.

Đừng chờ đợi hãy hành động trước khi quá muộn.

ĐỪNG IM TIẾNG MÀ PHẢI LÊN TIẾNG !
XIN ĐỪNG VÔ CẢM TRƯỚC VẬN NƯỚC NGỬA NGHIÊNG !

Âu châu ngày 17/10/2011

Trúc Lâm Nguyễn Việt Phúc Lộc (Tổng thư ký Hội Nghiên Cứu Sử Học Việt Nam tại Âu Châu)

(*) Theo tài liệu của [Wikileaks phổ biến ghi là 30 năm](#). Nhưng chúng tôi đã nhầm lẫn ghi là 20 năm. Chân thành cáo lỗi cùng quý độc giả

Góp gió thành bão (2)

Ts. Nguyễn Đình Thắng

Mục tiêu chiến lược là yếu tố cần để **huy động tổng lực của đại khối**. Khi một ngàn người cùng đưa thuyền ra biển và mạnh ai nấy chèo, thì càng chèo lại càng tản mát trên mặt biển mênh mông. Nhưng nếu trước khi ra biển có giao ước với nhau: “**hãy nhắm Sao Bắc Đẩu**”, thì mạnh ai nấy chèo họ vẫn sẽ tụ lại thành đoàn thuyền cùng tiến về một hướng. **Mục tiêu chiến lược chính là Sao Bắc Đẩu ấy.**

Trước đại nạn của dân tộc, chúng ta nhất thiết phải có chung một số mục tiêu chiến lược cho từng giai đoạn. Lúc ấy mỗi người một việc, dù lớn dù nhỏ, dù có phối hợp hay không, thì vẫn cùng góp phần vào đại cuộc. Bằng không thì dù cố gắng cách mấy, bỏ công sức và tài nguyên ra bao nhiêu, thì vẫn chỉ là những nỗ lực rời rạc, manh mún.

Nhưng mục tiêu chiến lược phải đặt đúng chỗ. Bằng không thì cũng sẽ phí hoài tâm huyết, công sức, và tài nguyên vì làm sai việc. Mục tiêu chiến lược trong giai đoạn hiện nay phải giúp dân tộc tự giải thoát khỏi cơn đại họa, nghĩa là phải trùng với ba mục tiêu gốc: **chấn dân khí, phát triển đội ngũ tiên phong, và đẩy lùi các trở lực.**

Đồng lòng về mục tiêu chiến lược sẽ giúp chúng ta:

(1) **Chọn đúng việc để làm.** Khi gặp đại nạn thì cũng có nghĩa là đang trong tình trạng khiếm khuyết năng lực và tài nguyên để vượt thoát; như vậy chúng ta bắt buộc phải đặt ưu tiên, và tuyệt nhiên không hao phí công sức hay thời giờ của mình và của người khác vào những việc nằm ngoài mục tiêu chiến lược.

(2) “**Bám trụ**” với công việc; không bị chia trí, chao đảo để mất định hướng và không ôm đồm để mất tập trung. Có vậy chúng ta mới có thể phát huy nội lực, tích lũy kinh nghiệm, và chuyên môn hoá công việc để từng bước vượt qua trở lực.

Sau đây là hai ví dụ minh họa về “chọn việc” và “bám trụ”.

Nạn buôn người ở Việt Nam gồm hai lãnh vực: (1) buôn lao động trong các chương trình do nhà nước thực hiện và quản lý; và (2) buôn phụ nữ và trẻ em bởi các tập đoàn tội

phạm tư nhân mang tính cách cá lẻ. Chỉ có chống buôn lao động mới có thể đáp ứng các mục tiêu chiến lược kể trên vì nó yểm trợ cho nạn nhân tự đòi quyền lợi, đẩy lùi chính sách vi phạm quyền của người lao động, và phát triển một số người tiên phong từ trong hàng ngũ công nhân ở ngoài nước và những người quan tâm ở trong nước. Đối phó với những tội phạm cá lẻ không đáp ứng mục tiêu chiến lược trong giai đoạn hiện nay, chưa kể có thể bị phản tác dụng và đi ngược với mục tiêu chiến lược (sẽ được giải thích trong bài khác).

Chiến dịch Cứu Cồn Dầu, phát động vào tháng 7 năm 2010, có ba mục tiêu: bảo vệ những người đã chạy thoát khỏi Việt Nam, đẩy lùi sự đàn áp của chính quyền đối với người ở lại, và bảo vệ sự trường tồn của Xứ Đạo Cồn Dầu. Sau một năm rưỡi, chiến dịch này đã qua 4 giai đoạn. Đến nay, người dân đã bớt sợ, chính quyền bớt hung hãn, và một nhóm tiên phong đã biết phối hợp trong với ngoài. Giai đoạn 5, cũng là giai đoạn cuối cùng, sẽ khởi sự trong nay mai. Trước và sau Cồn Dầu có nhiều vụ tương tự, nhưng chiến dịch đã “bám trụ” để thực hiện đến cùng ba mục tiêu đã đề ra từ đầu. Và những nơi khác có thể lấy đó làm mẫu mực để tùy nghi áp dụng, qua những chiến dịch tương tự được thực hiện bởi những tổ chức khác nhau.

Mục tiêu chiến lược giúp chúng ta chủ động, biết việc phải làm và những việc không làm, không bị tấn công vì mất tập trung, và không bị chao đảo hay mất định hướng.

Tóm lại, muốn đưa dân tộc thoát cơn đại nạn, mỗi chúng ta, trong và ngoài nước, phải chọn đúng việc và đeo đuổi việc ấy trong một thời gian đủ dài để có kết quả. Khi cùng chung mục tiêu chiến lược thì mỗi người, mỗi nhóm, mỗi tổ chức “bám trụ” công việc của mình mà vẫn góp phần huy động và phát triển toàn lực của dân tộc để vượt trở lực ở trong và từ ngoài. Đó là cách góp gió thành bão, gom lạch thành sông.

Tôi tin rằng, nếu chúng ta, những người quan tâm ở trong và ngoài nước, quyết tâm quyết chí thực hiện điều này trong ba năm tới, thì chính chúng ta sẽ mở ra vận hội cho dân tộc để tự giải thoát.

Sách Thông Điệp Hy Vọng & Trách Nhiệm của Ts. Nguyễn Đình Thắng nay có thể tải xuống từ internet tại đây.

Phát hành ngày 30 tháng 4, 2010, sách này vạch ra kế hoạch mười năm, với những bước cụ thể, để phát triển thế lực cho cộng đồng Việt ở Hoa Kỳ đồng thời thay đổi vận mạng của dân tộc ở Việt Nam. Kế hoạch này dựa vào kinh nghiệm thực tiễn của chính tác giả trong hơn ba thập niên, và tất cả các đề nghị đưa ra đều đã và đang được thực hiện ở những tầm mức khác nhau.

[Nguyệt San MẠCH SÔNG thuộc hệ thống truyền thông của BPSOS:
<http://www.machsong.org>.]